

ENSI- JA TURVAKOTIEN LIITON JÄSENLEHTI

HINTA 5 € | NO 1'2013

ensika

VAPAAEHTOISET JA AMMATTILAISET

perheiden tukena

YHDISTYS TÄYDENTÄÄ KUNNAN

lastensuojelua

4 14

KANNEN KUVASSA JARMO RINKINEN, AURA RINKINEN (SYLISSÄ) JA MARJUKKA METSOLA. KUVA: KAISA SIRÉN

4

ENSİKOTI
TURVAA
EDELLEEN
RIIKKA
HELLSTEDTIN
ARKEA.

14

AURA RINKINEN
SAI MARJUKKA-
MUMMON
LAPIN ENSI- JA
TURVAKOTI
RY:N KAUTTA.

12

JUHA
TURTIAINEN
JA MARI KAHRI
KUULUVAT PETRI
KAVERMAN
TYÖVIAKKOON.

sisältö:

- 4 YHDESSÄ VAUVAN TARPEIDEN PUOLESTA
TURUN KAUPUNGIN LASTENSUOJELU TEKEE JATKUVAA
YHTEISTYÖTÄ TURUN ENSI- JA TURVAKOTI RY:N KANSSA.
- 8 SAANHAN SÄILYTTÄÄ IHMISARVONI,
VAIKKA TARVITSEN APUA
AUTTAMISTYÖSSÄ ASIAKAS ON SUHTEESSA SEKÄ
TYÖNTEKIJÄÄN ETTÄ YHTEISKUNTAAN.
- 10 KAHVITAUKO
PANIIKKIIN HELPOTUSTA
- 11 AJANKOHTAISTA
- 12 MINUN TYÖVIAKKONI
PIENEN KAVERIN PUOLELLA
- 14 VAPAAEHTOISET MUKAAN LAPISSA
LAPIN ENSI- JA TURVAKOTIYHDISTYS TARJOAA VAPAA-
EHTOISILLEEN TEHTÄVIÄ, JOTKA TUOVAT SISÄLTÖÄ SEKÄ
AUTTAJAN ETTÄ AUTETTAVAN ELÄMÄÄN.
- 17 KOLUMNI
LAPSEN LIPPU
- 18 JÄSENYHDISTYKSET
- 22 KIRJAUUTUDET
KURIN ALAISET, KAIKKI TÄMÄ

kirjautuus!

TIETOA
KURINPIDOSTA
KODEISSA

Sanna kiinnosti!

S. 14

RAAHEN ENSI- JA TURVAKOTI RY:N VAPAA-
EHTOISTYÖNTEKIJÄ SANNA PAJALA LUKI JO
ENNALTA ENSKAN 1/13.

Eniten minua kiinnosti juttu "Vapaaehtoiset
mukaan Lapissa". Olen itse aloittanut uudelleen
"vapaaehtoisurani" kahdeksan vuoden tauon jälkeen
ja yhdistyksessämme pohditaan tänä vuonna
erityisesti vapaaehtoistyötä ja sen kehittämistä.
Jutussa oli ihana konkreettinen esimerkki, mitä
vapaaehtoistyö voi olla ja antaa tekijälleen sekä avun
saajalle. Pienilläkin asioilla voi olla suuri merkitys
perheelle juuri sillä hetkellä.

enska N° 1 2013

Ensi- ja turvakotien liiton jäsenlehti
31. vuosikerta, ISSN-L 1799-8069, ISSN 1799-8069

Päätoimittaja: Ritva Karinsalo

Toimitussihteeri: Essi Lehtinen

Toimituskunta: Ritva Karinsalo, Essi Lehtinen, Salla Frisk,
Mari Manninen, Mikko Savelainen, Katariina Suomu ja
Kristina Sarivaara

Juttuideoita ja palaute toimitukseen:

essi.lehtinen@ensijaturvakotienliitto.fi

Ilmoitukset: Kirsti Kaleva

Ilmoitushinnat:

1/1 sivua 700 e | 1/2 sivua 500 e | 1/4 sivua 280 e

Tilaukset ja osoitemuutokset:

toimisto@ensijaturvakotienliitto.fi

Tilaushinta: 25 e / vuosi

Taitto ja ulkoasu: Rohkea Ruusu Oy

Painopaikka: Lönnberg Oy

Kannen kuva: Kaisa Sirén

www.ensijaturvakotienliitto.fi/liitto/jasenlehti-enska/

ENSI- JA
TURVAKOTIEN
LIITTO

ilmestymisaikataulu:

2/13 vk 15
3/13 vk 23
4/13 vk 38
5/13 vk 47

PÄÄKIRJOITUS

Kuva: Sarri Kukkonen

VARHAINEN PUUTTUMINEN TUO TOIVOTTUJA SÄÄSTÖJÄ

Lasten huostaanottojen kasvu on huolestuttavaa. Huostaanottojen taustalla on monenlaisia syitä, jotka eivät synny hetkessä, vaan ovat pidemmän aikaa kestäneiden vaikeuksien seurausta. Siksi on tärkeää, että mahdollisimman varhaisessa vaiheessa tunnistetaan avun tarpeessa olevat lapsiperheet.

Lasten turvallisen hoivan kannalta toimiva ja laadukas päivähoito on yksi peruspilari. Erityisesti yksinhuoltajien ja pienituloisten lapsiperheiden arjessa toimiva päivähoito on kunnan arvoinen palvelu. Samoin päivähoito on tärkeä tuki lapsille, joiden huoltajilla on omassa elämässään vaikeaa ja lapsen kasvatukseen tarvittavat henkiset resurssit oluet. Päivähoito on vanhempien kasvatustehtävän hyvä tuki.

Kuntien lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelmissa korostetaan ennaltaehkäisyä ja varhaista puuttumista. Lapsen tasapainoisen kasvun edellytykset ovat suoraan yhteydessä vanhempien voimavaroihin vastata lapsen tarpeisiin. Vanhempien tukemiseen pitäisi kiinnittää entistä enemmän huomiota. Pitäisi ajatella kuin lentokoneen turvaohjeistuksessa: aseta happilaite ensin itsellesi ja auta vasta sen jälkeen lasta tai muita apua tarvitsevia. On ilahduttavaa, että joissakin kunnissa on ymmärretty tässä kolmannen sektorin merkitys ja yhteistyön mahdollisuudet.

Tässä lehdessä kerrotaan kaupungin ja ensikodin välisestä hyvästä yhteistyöstä, jonka tulokset näkyvät konkreettisesti nuoren äidin ja lapsen selviytymistarinaan. Apu jo raskausvaiheessa tuottaa moninkertaista hyötyä. Työ vaatii kuitenkin pitkäjänteisyyttä. Siksi on tärkeää, että kunnissa päättäjät osaavat edellyttää ennaltaehkäisevään työhön riittävästi resursseja, jotta lastensuojelusta aiheutuilta monikermaisilta kuluilta vältytään.

On varmasti edullisempaa järjestää tuen tarpeessa olevalle äidille kodinhoitajan tukea ja opastusta lapsen hoidossa kuin se, että äiti päätyy masennuksen ja uupumuksen vuoksi hoitoon ja lapsi otetaan huostaan.

Juuri nyt, kun kuntien talous on kireä, tarvitaan keskustelua ennaltaehkäisevän työn merkityksestä. Helposti ajatellaan, että huolehditaan vain lakisääteisistä velvollisuuksista ja karsitaan kaikki muu pois. Kolmannen sektorin kanssa rakentuva kumppanuus tarjoaa kunnalle keinoja löytää vaikuttavia ja kustannuksiltaan kestäviä ratkaisuja, jotka tukevat kuntalaisten selviytymistä ja elämän hallintaa.

Tuula Haatainen
puheenjohtaja

Riikka Hellstedt ja Elviira muuttavat pian ensikodin tukiasunnosta suurempaan kotiin.

Yhdessä vauvan tarpeiden puolesta

TURUN KAUPUNGIN LASTENSUOJELU TEKEE JATKUVAA YHTEISTYÖTÄ TURUN ENSI- JA TURVAKOTI RY:N KANSSA. RIIKKA HELLSTEDT ON SAANUT ENSIKODISTA TUKEA ELÄMÄÄNSÄ PIENEN ELVIIRAN KANSSA.

TEKSTI: Elina Teerijoki KUVAT: Mari Männistö

Tuttisuinen **Elviira Hellstedt** kikattaa ja tepsuttaa ympäriinsä. Äiti **Riikka Hellstedt** joutuu vähän päästä hakemaan seikkailuretkelle läheneen tyttönsä lähemmäs.

Elämä yksivuotiaan kanssa on vauhdikasta ja väsyttävääkin, mutta Riikalla on apuna äitiydessään tiimi ammattilaisia. Jo raskausaikana hän pääsi Turun ensikotiin, josta hän muutti asumaan

tuetusti vauvan ollessa kahdeksan kuukauden ikäinen.

Riikalla on päihdetausta, joka raskauden alkaessa oli tosin jo vuosien takana. Hänellä oli kuntoutusjakson jälkeen alkanut hoitokontakti päihdekuntoutujille suunnattuun TALK-projektiin, jonka tukihenkilö auttoi arjessa ja asioiden hoitamisessa.

– Huomasin raskauden, kun Niveavoiteen tuoksu alkoi oksettaa. Raskaus oli ihana yllätys, mutta pelkäsinkin kovasti, että menetän vauvan, Riikka kertoo.

Suhde vauvan isään oli hankala, ja pikaisesti solmittu avioliitto purkautui yhtä pikaisesti. Riikka oli käytännössä yksin eikä hänellä ollut lainkaan kokemusta lastenhoidosta, joten hänelle lähdettiin etsimään vahvaa tukea äitiyden alkutaipaleelle.

– Lastenhoito oli ihan vierasta. En tiennyt yhtään, miten olla vauvan kanssa tai mitä esimerkiksi voi tehdä silloin, kun vauva nukkuu.

Turun ensikoti tuntui Riikasta heti hyvältä ratkaisulta.

Avopalvelumalli tuli tarpeeseen

TEKSTI: Elina Teerijoki

Turun ensikodin vastaava ohjaaja **Maria Kronlund** sanoo, että yhteistyö kuntien lastensuojelun kanssa sujuu yhteisillä sävelillä.

– Olemme olleet hyvin samoilla linjoilla työn tavoitteissa. Myös sijoituksen pituus on aina pystytty perustelemaan, vaikka kuntien tiukka taloustilanne voi joskus vaikuttaa siihen, että ne haluaisivat lyhyempiä sijoitusjaksoja, Kronlund sanoo.

Ensikotijakson suositeltu pituus on tällä hetkellä vuosi, ja sitä seuraa puolen vuoden avopalvelujakso. Avopalvelu on otettu Kronlundin mukaan kunnissa hyvin vastaan. Malli on vähentänyt huostaanottoja, joita aiemmin tuli suhteellisen paljon siinä vaiheessa, kun asiakas siirtyi intensiivisestä ensikotivaiheesta omaan kotiinsa asumaan.

– Turun kaupunki on suhtautunut tähän palveluun hyvin myötämielisesti, sillä tiivis tuki todella auttaa. Meillä ei ole tiedossa yhtään huostaanottoa, joka olisi tapahtunut avopalvelujakson aikana.

Avopalvelussa ensikodin työntekijä käy asiakkaan kotona useita kertoja viikossa. Avopalvelujakson aikana mukaan liittyy kunnan perhetyöntekijä työpariksi ensikodin työntekijälle. Näin tieto asiakasperheestä välittyy tehokkaasti perhetyöntekijälle, joka jatkaa perheen kanssa työskentelyä avopalvelujakson jälkeen.

JONOON ON TULTAVA AJOISSA

Turun ensikodilla oli syksyllä 2012 auditointipäivä, jossa työn laatu kriteerit käytiin perusteellisesti läpi. Työn laatua

pidettiin korkeana. Vaikka asiakkaiden iät ja taustat ovat hyvin erilaisia, yksilöllisesti räätälöidyt kuntoutussuunnitelmat pystytään toteuttamaan.

– Myös asiakkaat itse kokevat hyötyvänsä työstämme paljon. Se on tärkeää palautetta, joka saa jaksamaan, Kronlund sanoo.

Seitsenpaikkaisessa Turun ensikodissa oli viime vuonna sijoitettuna 25 perhettä. Sijoitus kestää yleensä kuukausia, mutta etenkin nuorilla asiakkailla suositetaan vuoden pituista sijoitusta.

Jono on nyt 2–3 kuukauden pituinen. Maria Kronlund toivoo kunnilta ripeää toimintaa, että asiakas ehtii jonoon ajoissa ja siten ensikotiin selvästi ennen synnytystä.

– Tuleva lastensuojelutarvehan osataan nykyään yleensä ennakoida.

– Itseluottamus on tärkein asia, jota ensikodista sain, sanoo Riikka nyt, kun hän on asunut omillaan puolisen vuotta.

VAUVA EI VOI ODOTTAA

Turun kaupungin avohuollon sosiaalityöntekijä **Heidi Vainio** nyökyttelee Riikan kokemukselle. Äidin itsetunnon ja pärjäämisen tunteen tukeminen on tärkeä osa ensikotien työtä.

Vainio on työssään jatkuvasti tekemisissä Turun ensikodin kanssa. Yhteistyössä pyritään siihen, että asiakkaasta huolehtiminen siirtyisi sujuvasti ja asteittain taholta toiselle. Kokonaisvastuu asiakkaan tilanteesta säilyy lapsen asioista vastaavalla sosiaalityöntekijällä, mutta käytännön työstä vastaa ensikodin tiimi.

– Ensikodin ja lastensuojelun tiimit pitävät asiakkaiden kanssa kuukausittain verkostopalaveria, joissa asiakkaan tilannetta pohditaan. Siirtymät tehdään vähitellen, asteittain, Heidi Vainio sanoo.

Ensikotiin tullaan ihannetapauksessa jo ennen synnytystä, jotta äidin elämä ehtii rauhoittua ennen vauvan tuloa. Turussa paikkoja joutuu välillä jonottamaan, mutta yhteistyötä voidaan tarvittaessa tehdä muuallakin sijaitsevien ensikotien kanssa.

– Vauvaperhetyössä tuen on oltava oikea-aikaista. Vauva ei voi odottaa, Vainio painottaa.

Samaa asiaa korostetaan ensikodissa asuville äideille. Varhainen vuorovaikutus ja vauvan tarpeiden huomioiminen ovat tärkeimpiä asioita, joissa asiakkaita autetaan. Osalla äideistä on mielenterveyden tai jaksamisen ongelmia, ja heitä on autettava muistamaan, että vauvan tarpeet tulevat ennen äidin tarpeita.

– Prosessi on pitkä ja perustuu toistolle, joten ensikotisijoitus on hyödyllisin, kun se kestää vähintään puoli vuotta.

Heidi Vainio oli mukana syksyllä Turun ensikodissa tehdyssä vaativan vauvaperhetyön auditoinnissa. Suuria muutostoiveita ei ilmennyt; vakiintu-

Riikka Hellstedt ja Elviira muuttavat pian ensikodin tukiasunnosta suurempaan kotiin.

nut yhteistyö toimii hyvin ja palvelua räätälöidään aina asiakkaan tarpeiden mukaan.

– Hienoa on, että ensikoti on koko ajan kehittänyt avopalvelua, jossa intensiivisestä tuesta siirrytään hitaasti omaan kotiin asumaan.

VÄHITELLEN PÄRJÄÄ PAREMMIN

Riikka Hellstedt ja Elviira ovat nyt avopalveluvaiheessa. He asuvat ensikodin tukiasunnossa, ja ensikodin työntekijä käy heillä kolme kertaa viikossa. He eivät vielä ole lastensuojelun perhetyön piirissä, mutta kun muutto tukiasunnosta isompaan kotiin on ajankohtainen, työntekijä ilmeisesti vaihtuu.

– Etsin suurempaa asuntoa samalta alueelta. Elviira käy ensikodin päiväkotia, joka on aivan ihana pieni paikka, enkä haluaisi, että hän joutuu vaihtamaan muualle, Riikka kertoo.

Matka ensikotiin on Riikan kotoa lyhyt, myös henkisesti. Se tuntuu turvalliselta. Pian muuton jälkeen tulikin

vaikeampi jakso, jolloin Riikka ja Elviira palasivat hetkeksi ensikotiin. Nyt Riikka on huomannut, että tarve käydä purkamassa huolia ensikodissa on vähentynyt.

– Tuntuu, että pärjään paremmin. Minulle oli iso asia tajuta vähän ennen Elviiran 1-vuotispäivää, että oikeasti olen pärjännyt tämän pienen olennon kanssa jo kokonaisen vuoden, kaikki päivät aamusta iltaan.

Ensikodin työntekijä auttaa Riikkaa arjen asioissa kuten siivoamisessa. Riikalla on ADHD, ja siivoamisen kaltaiset monivaiheiset projektit tuntuvat joskus ahdistavilta ja vaikeilta.

Mutta vuorovaikutus, se on aina toiminut. Riikka on saanut kiitosta hyvästä kontaktista Elviiraan.

– Kun minulla oli sellainen huono äiti -päivä, ensikodilla sanottiin, että katso nyt Riikka tyttärsi, miten iloinen ja tyytyväinen hän on ja kenen ansiosta. Tajusin, että no ehkä minun, ja tuntui heti paremmalta, Riikka kertoo hymyillen.

Ensikoti vastaa käytännön työstä.

Saanhan säilyttää

ihmisarvo,ni,

vaikka tarvitsen apua

AUTTAMISTYÖSSÄ ASIAKAS ON SUHTEESSA SEKÄ TYÖNTEKIJÄÄN ETTÄ YHTEISKUNTAAN, JOKA ON LUVANNUT JÄSENILLEEN SOSIAALISIA JA TALOUDELLISIA OIKEUKSIA. ANNA METTERI JÄSENTÄÄ VÄITÖSKIRJASSAAN SUHTEITA, JOISSA PARHAIMMILLAAN TUNNUSTETAAN IHMISEN PERSOONA JA OIKEUS TULLA AUTETUKSI.

TEKSTI: Anna Metteri Kuvat: Shutterstock

Kun työntekijä kohtaa asiakkaaksi tulevan ihmisen persoonana eikä esimerkiksi työnsä kohteena, heidän välillään on *persoonien välinen tunnustussuhde*. Se on sosiaalinen suhde, jossa työntekijä tunnustaa toisen ihmisen ihmisarvon ja ainutlaatuisuuden. Työn kohde voi silloin olla ongelma, johon pyritään yhdessä työskentelyllä vaikuttamaan.

Tunnustussuhde näkyy asenteissa, jotka tunnustavat toisen arvon. **Heikki Ikaheimo** kuvaa sellaisia asenteita olevan rakkaus, kunnioitus ja yhteistoiminnallinen arvossa pitäminen. Suomalaisessa keskustelussa sanan *rakkaus* korvaa usein *välittäminen*.

Hyvinvointivaltion ja sen asukkaain välistä suhdetta voi puolestaan tarkas-

tella *sosiaalisten ja taloudellisten oikeuksien tunnustussuhteena*, johon kytkeytyy myös jokaisen ihmisen ainutlaatuisuuden tunnustaminen. Tällöin ihmistyössä ei kohdella ihmisiä stereotyyppien mukaan. Persoonien välinen ja hyvinvointivaltion ja sen asukkaan välinen tunnustussuhde kietoutuvat asiakastyössä monessa kohdin toisiinsa.

SOSIAALITYÖSSÄ OLTAVA SOSIAALISTA

Asiakastyön tuloksiin vaikuttaa olennaisesti, minkälainen asiakkaan ja työntekijän välinen suhde on eli se, onko siinä välittämistä, kunnioitusta ja yhteistoiminnallista arvossa pitämistä. Psykoterapiasta on tehty lukuisia tutkimuksia, jotka osoittavat, että terapian tuloksiin vaikuttavat enemmän asiak-

kaan ja työntekijän suhteeseen liittyvät tekijät kuin terapiamenetelmä sinänsä. On tärkeää, miten työntekijä kohtelee asiakastaan.

Jos sosiaalityöstä puuttuu sosiaalinen eli jos asiakastyö ei rakennu persoonien väliselle tunnustussuhteelle, auttamistyö kyseenalaistuu. Ihminen, joka ei saa työntekijältä kunnioitusta osakseen, kokee sen oman ihmisarvonsa loukkauksena. Jos työntekijä ei osoita asiakkaalle välittämistään, hänen on vaikea saada aikaan luottamuksellista suhdetta, joka on onnistuneen työskentelyn perusta.

Jos taas sosiaali- ja terveydenhuollon instituutioissa ihmisten identiteettiä määritellään ottamatta huomioon ihmisen omaa kokemusta ja käsitystä itsestään, voidaan puhua *instituutio kaltoinkohtelusta*. Persoonien välisessä

tunnustussuhteessa voi kuitenkin josakin määrin korjata kaltoinkohtelun kokemuksia, kun suhteessa on luottamusta.

AJASTA SÄÄSTÄMINEN LISÄNNYT KULUJA

Olen tutkinut kohtuuttomia tilanteita, joissa hyvinvointipolitiikkamme julkiset tavoitteet eivät ole toteutuneet odotusten mukaisesti. Tunnustussuhteiden puuttumisesta on seurannut ihmisille hylkäämisen kokemuksia, arvottomuuden tunteita, toimintakyvyn laskua, psyykkisiä vaikeuksia ja sosiaaliturvan puuttumisesta taloudellisia vaikeuksia. Hyvinvointivaltion lupaus huolenpidosta ja riskitilanteiden turvaamisesta asukkailleen on pettänyt. Tällaisissakin tilanteissa sosiaalityöntekijä on kuitenkin voinut ajaa asiakkaan

asiaa ja tehdä psykososiaalista työtä persoonien välisen tunnustussuhteen varassa ja siten tukea asiakasta – sosiaaliturvan menetyksestä huolimatta. Epävarmoissa ja kaoottisissa tilanteissa ihmiselle riittää, että järjestelmässä on ainakin yksi henkilö, joka ymmärtää ja kulkee rinnalla vaikean paikan yli.

1990-luvulta alkaen muuttunut sosiaalipolitiikka ja yhteiskunnallinen hallinnan tapa on korostanut yksilöiden omaa vastuuta ja heikentänyt julkista huolenpito vastuuta ja sosiaalisen huomioon ottamista. Managerialistinen hallintomalli organisaatioissa ei tarkastele työn tehokkuutta ja vaikuttavuutta sosiaalisen ja suhdeperustaisen työn näkökulmasta.

Asiakasprosesseja pilkotaan tehokkuuden nimissä, jolloin työ pirstaloituu ja ja asiakassuhteen psykologinen jatku-

Anna Metterin sosiaalityön alaan kuuluva väitöskirja "Hyvinvointivaltion lupaukset, kohtuuttomat tapaukset ja sosiaalityö" tarkastettiin viime vuoden lopussa. Metteri toimii sosiaalityön lehtorina Tampereen yliopistossa. Tutkimus on luettavissa TamPub-julkaisuarkistossa, osoitteessa tampub.uta.fi

vuus jätetään hyödyntämättä. Uusliberalistisen ajattelun mukainen sosiaalisesta säästäminen on paradoksaalisesti johtanut lisääntyviin kuluihin. Ajalle on monin paikoin laskettu hyvinvointityössä niin iso hinta, että aikaa ei enää käytetä ehkäisevään työhön ennen ongelmien kärjistymistä.

Onko tukka hyvin ja näkykö kello?

TEKSTI: Pekka Seppänen ja Essi Lehtinen
KUVA: Pekka Seppänen

NEUVOKESKUS NEUVOO JA TUKEE LAPSIPERHEITÄ, JOISSA VANHEMMAT HARKITSEVAT EROA TAI OVAT ERONNEET. ERONEUVO-ILLOISSA JA VAPAAMUOTOISISSA NEUVOKAHILOISSA ON PAIKALLA MYÖS ITSE JO ERONNEITA VAPAAEHTOISIA.

LAPSILLE ON OMIA RYHMIÄ. NEUVOKESKUS SIJAITSEE HELSINGIN LÄNSI-PASILASSA.

TOIMINTA LAAJENEET JATKUVASTI ENSI- JA TURVAKOTIEN LIITON JÄSENYHDISTYKSIIN. OHJAAJIEN ERONEUVO- JA VANHEMMAN NEUVO -KOULUTUKSET ALKAVAT TAAS TOUKOKUUSSA. NIIHIN VOI HAKEA 15.3. ASTI. KATSO LISÄÄ WWW.NEUVOKESKUS.FI

Paniikkiin helpotusta

PEKKA SEPPÄNEN, MILLAISTA VAPAAEHTOISTYÖTÄ TEET?

– Toimin vapaaehtoisena vertaisena Neuvokeskuksessa, kerran tai kaksi kuukaudessa.

MIKÄ SAI SINUT AIKANAAN KOTISOHVALTA LIIKKEELLE NEUVOKESKUKSEEN?

– Jännitys ennen Eroneuvo-tilaisuutta. Tunne siitä, että kuuntelemalla pystyn hieman auttamaan joskus paniikissa olevia uusia tulijoita. Se, että ymmärrän tarkemmin, että on paljon asioita, joita en ymmärrä tai tiedä.

MITÄ VAPAAEHTOISTYÖ SINULLE ITSELLESI ANTAA?

– Se antaa enemmän kuin ottaa. Opin lisää itsestäni ja muista ihmisistä ja elämästä. Siitä, kuinka vaikea parisuhde voi olla ja kuinka vaikea ero ja eroaminen voi olla. Siitä, kuinka helpottavaa voi olla se, että joku kuuntelee ja että tulee kuulluksi.

OLET ITSEKIN ERONNUT JA SINULLA ON LAPSLA.

MITÄ AJATTELET OMASTA EROSTASI NYKYÄN?

– Vapaaehtoisena toimiminen on auttanut ymmärtämään paremmin omaa eroani ja asioita, jotka johtivat siihen.

MILLAISTA PALAUTETTA ERONEUVOSSA KÄYVÄT VANHEMMAT ANTAVAT?

– Palaute voi olla sellaista, että joku palaa siihen, mitä vapaaehtoinen on sanonut. Osallistujia saattaa ilmaista, että se oli uusi näkökulma tai uusi ajatus tai tärkeä asia. Joskus ihmiset ovat helpottuneita tilaisuuden jälkeen, vaikuttavat vähemmän ahdistuneilta kuin tullessaan.

KENELLE SUOSITTELIST ERONEUVOON OSALLISTUMISTA?

– Parisuhteessa oleville ihmisille, jotka miettivät eroamista. Henkilöille, jotka eivät tiedä, mitä ero tarkoittaisi konkreettisesti. Henkilöille, jotka puntaroivat parisuhteen jatkamisen ja parisuhteen lopettamisen välillä. Sellaisille, jotka ovat päättäneet erota tai joiden puoliso on päättänyt erota ja jotka haluavat puhua asiasta. Ja vielä niille, joiden lapsi on eroamassa tai eronnut ja jotka haluavat keskustella erosta.

JUOTKO AUTOMAATTIKAHVIA?

– Toissään joka päivä monta kupillista.

MITÄ PIDÄT SIITÄ?

– Menettelee. Saatavuus on hyvä ja sitä on helppo hakea läheltä.

ONE BILLION RISING SUOMESSA 14.2.!!

Maailmanlaajuinen naisiin ja tyttöihin kohduttuvan väkivallan vastainen kampanja One Billion Rising näkyy ja kuuluu Suomessa ensimmäisen kerran torstaina 14.2. Ainakin Porissa, Turussa ja Helsingissä tanssitaan Break the Chain -yhteistanssi ja käytetään puheenvuoroja.

Kampanja sai alkunsa tyrmistyttävästä tiedosta, että joka kolmas nainen maailmassa raiskataan tai pahoinpidellään elämänsä aikana. Tapahtuma leviää vapaaehtoisten ihmisten aloitteesta. Ensi- ja turvakotien liitto on mukana Helsingin tapahtumassa Lasipalatsin aukiolla klo 11–14.

Facebookissa: One Billion Rising Helsinki

Verkossa: www.onebillionrising.org

KOULUTUSTA EROAVIEN AUTTAJILLE

Neuvokeskuksen koulutukset sosiaali- ja terveysalan ammattilaisille alkavat keväällä. Koulutuksista saa valmiudet toteuttaa palveluja osana oman organisaation toimintaa.

Vanhemman neuvo -menetelmäkoulutus Helsinki 23.4.–3.12.2013

Oulu 15.5.–11.12.2013

Antaa pätevyuden ohjata Vanhemman neuvo -vertaistukiryhmiä. Koulutuksessa perehdytään vertaistukiryhmän ohjaamiseen ja tutustutaan Vanhemman neuvo -ryhmän työskentelytapoihin ja teemoihin.

Eroneuvo -menetelmäkoulutus Helsinki 7.5.2013–30.1.2014

Oulu 14.5.2013–28.1.2014

Antaa valmiudet toteuttaa Eroneuvo-tilaisuuksia ja perustiedot Eroneuvon vapaaehtoistyöntekijöiden rekrytoinnista, kouluttamisesta ja ohjaamisesta.

Haku päättyy 15.3.

www.neuvokeskus.fi/koulutukset

VAUVATYÖ VASTAANOTTOKEKUKSISSA ALKOI

Ensi- ja turvakotien liiton *Vauvaperhe turvapaikanhakijana* -projektin ryhmätoiminta vastaanottokeskuksissa on alkanut. Viikoittainen äiti-vauvaryhmä käynnistyi turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskuksessa Helsingissä joulukuussa. Tulossa on myös äiti-taaperoryhmä ja toimintaa isien kanssa. Ryhmissä keskustellaan vauvan kehityksestä ja hoidosta ja lauletaan ja tanssitaan vauvan kanssa, tehdään vauvahierontaa ja käytetään leikkivarjoja. Projektityöntekijät tapaavat asiakkaita ja ohjaavat heitä ryhmään tai tarvittaessa muihin palveluihin. Projektia rahoittaa RAY.

Taikuri-klovni Celso Molina esiintyi vastaanottokeskuksen lastenjuhlassa.

Kuva: Tiuku Pennola

VANHEMMAN OPAS UUDISTUI

Eroa harkitseville ja eroaan työstäville vanhemmille sekä heidän läheisilleen tarkoitettu opas sai uudet, raikkaat kannet. Oppaan punainen lanka on, että vaikka parisuhde loppuisi, vanhemmuus ei lopu.

Opas on tilattavissa pientä maksua vastaan Ensi- ja turvakotien liitosta, toimisto@ensijaturvakotienliitto.fi

OIKEUTTA ODOTTAVILLE -KAMPANJA

Syrjintä raskauden ja perhevapaan perusteella on merkittävä ongelma Suomessa. Raskaussyrjinnän vastaisella kampanjalla *Oikeutta odottaville* halutaan lisätä naisten tietoisuutta omista oikeuksistaan ja mahdollisuuksista toimia, jos heitä syrjitään raskauden tai perhevaapaansa vuoksi työpaikallaan.

Tasa-arvovaltuutettu haastaa myös työnantajat tarkistamaan asenteitaan

raskaana tai perhevapaalla olevia työntekijöitä kohtaan ja varmistamaan toimintatapojensa laillisuuden. Tasa-arvovaltuutetulle tulleista työelämää koskevista yhteydenotoista suuri osa liittyy epäilyihin syrjinnästä raskauden tai perhevapaan perusteella.

www.oikeuttaodottaville.fi

Vapaaehtoiset mukaan Lapissa

LAPIN ENSI- JA TURVAKOTIYHDISTYS TARJOAA VAPAAEHTOISILLEN TEHTÄVIÄ,
JOTKA TUOVAT SISÄLTÖÄ SEKÄ AUTTAJAN ETTÄ AUTETTAVAN ELÄMÄÄN.
AUTTAJAT JAKSAVAT HYVIN, KUN YHDISTYKSEN
AMMATTITAITO ANTAA TOIMINNALLE RAJAT.

TEKSTI: Essi Lehtinen KUVAT: Kaisa Sirén

Minä kannatan Depressiokoulua ja ensi-
apukurssia, äänestää **Annika Rahkila**.

Hän ja yhdeksän muuta vapaaehtoista
keskustelee ensi- ja turvakodin takahuoneessa Rovaniemellä siitä, mitä
lisäkoulutusta he haluaisivat. Koolla on lapsiperheiden tuki-
henkilöitä, varamummi, kriisipuhelimen vapaaehtoisia päi-
vystäjiä, eroavien perheiden vertaistukija, vapaaehtoisen pe-
lastuspalvelun aktiiveja ja lasten hoitajia.

Leif Wilenius ja **Riitta Ylipaavalniemi** tuovat terveisiä yh-
distyksen työntekijöiden työryhmästä, jossa he ovat edusta-
neet vapaaehtoisia. Työntekijät ovat valmistelleet ehdotuksia,
joilla vapaaehtoisten toiminnan edellytyksiä voi kehittää ja
nyt ehdotukset otetaan kiinnostuneina vastaan. Työnohjauk-
sesta muistutetaan ja kehityskeskustelut ja sähköinen kalen-
teri otetaan käyttöön.

Yhdistyksen toiminnanjohtajan **Pirjo Kairakaran** visiosta
noussutta vapaaehtoistoimintaa on nykyään kaikissa yhdis-
tyksen toimintamuodoissa. Vapaaehtoiset kuuluvat yhdis-
tyksen rakenteeseen ja heillä on paikkansa työntekijöiden
rinnalla. Reilun 20 aktiivisen vapaaehtoisen tukeminen on
jaettu kansalaistoiminnan työryhmän työntekijöille.

– Kenenkään työaika ei mene kohtuuttomasti, kun vas-
tuu tuesta on jaettu, vakuuttaa työryhmää vetävä kriisityön
vastaava **Pirjo Lehmuskoski**.

Aura Rinkisellä on viikon ikäinen pikkuveli.
Marjukka-mummon huomio on entistäkin
tärkeämpää, kun äidin ja isän aika pitää jakaa.

Isä Jarmo Rinkinen (vas.), takana äiti Outi
Rantala vauva sylissään.

KUNNON KOULUTUS

Lapin ensi- ja turvakodin neljäs vapaaehtoisten kurssi valmis-
tui tammikuussa. Viikkoa ennen kurssin päättäjäisiä uusiin
vapaaehtoiseen viitataan usein: heidän odotetaan vaikuttavan
yhdistyksen työhön.

Yhdistyksen järjestämä koulutus koostuu 10 tunnin mit-
taisesta peruskurssista ja 30 tunnin jatkokurssista. Perus-
kurssiin käyneet voivat hoitaa lapsia ja auttaa pienissä hom-
missa ensi- ja turvakodilla. Pidemmän koulutuksen käyneet
voivat toimia itsenäisemmin esimerkiksi tukihenkilönä tai
varamummina.

Koulutuksen mittaan vapaaehtoiset tutustuvat eri tehtä-
viin, kokeilevat niitä – ja saavat leimoja vapaaehtoisen passiin.
Passi on osoittautunut hyväksi keinoksi perehdyttää ihmisiä.
Vapaaehtoiset tietävät, missä kaapissa on mitäkin ja pystyvät
toimimaan ammattilaisten apuna oma-aloitteisesti.

– Pitkä koulutus takaa myös sen, että vapaaehtoisen rajat
ovat selvät, sanoo Pirjo Lehmuskoski.

Kenenkään kanssa ei ole tarvinnut puhua rajojen ylittämi-
sestä.

Koulutuksista kerrotaan pienellä kaupunkilehden ilmoi-
tuksella, jossa kehoitetaan kiinnostuneita soittamaan. Moni
on leikannut ilmoituksen talteen.

– Mietin pitkään, onko minulla mitään annettavaa vapaa-
ehtoisena. Sitten ajattelin, että ettei ilmoituksessa kyllä sanot-
tu, ettei tällaiset saa soittaa, naurahaa talouspäällikkönä
leipänsä ansaitseva **Merja Viik**.

”

Oli tärkeä hetki, kun vanhemmat
ensimmäisen kerran hakivat Auraa
meiltä ja vain sanoivat kiitos. Pienikin
maksu olisi heti muuttanut hoitamisen
luonnetta, sanoo Marjukka Metsola.

”

VAPAAUS OLLA OMA ITSE

Vapaaehtoisilla on rajat, mutta myös vapaus toimia, kun taustalla
ovat yhdistys ja sen työntekijöiden ammattitaito.

– Voin olla mummona oma itseni, sanoo Aura-tytön varamummo
Marjukka Metsola.

Marjukan toiminta Auran (1 v. 9 kk) mummona on hänen
omasta halustaan ja perheen tarpeesta lähtenyt kokeilu, joka
alkoi heidän tapaamisestaan yhdistyksen toiminnassa. Auran
omat isovanhemmat ja vanhempien sisarukset asuvat kauka-
na, samoin Marjukan lapsenlapsi. Auran äiti **Outi Rantala**, 34,
ja isä **Jarmo Rinkinen**, 37, toivoivat kahdenkeskistä aikaa itsel-
lleen ja lapselleen itsensä lisäksi muitakin tärkeitä aikuisia.

– Saimme Marjukka-mummon mukana sen, mitä toivoimme
ja paljon enemmän!

LAPSEN LIPPU

Lastensuojeluilmoitukset herättävät usein kysymyksiä. Asia on yksinkertainen, mutta myös monimutkainen. Laki kertoo, kenellä on velvollisuus tehdä ilmoitus ja toisaalta, että jokainen voi tehdä lastensuojeluilmoituksen, jos on huolissaan lapsesta. Epäselvyyttä aiheuttaa harkinta siitä, mikä on lapsen hyvä, mistä se muodostuu ja milloin ilmoitus on tehtävä. Olenko sittenkään riittävän varma, että lapsen tilanne on huolestuttava? Mikä on riittävän hyvää lapselle? Vaikuttaako ilmoituksen tekeminen luottamukseen ja yhteistyösuhteeseen, estääkö se avun saamisen kokonaan?

Lastensuojeluilmoituksella on monesti huono kaiku. Vanhemmat voivat ajatella, että yhteydenotto lastensuojeluun tarkoittaa, että viranomaiset alkavat päättää perheen asioista. Kuitenkin vain hyvin pieni osa lastensuojeluilmoituksista johtaa välittömään toimintaan, ja jos johtaa, kyse on aina lapsen akuutista häädästä, joka ei voi odottaa seuraavaa työntekijää tai päivää. Useimmiten ilmoitus tarkoittaa lapsen ja vanhempien kuulemista, avun tarpeen määrittämistä yhdessä, tukimuotojen suunnittelemista ja löytämistä läheltä perhettä ja ihan rauhassa.

Ilmoitus on lapselle pääsylippu kohtaamisiin, joiden avulla aikuiset – vanhemmat, ammattilaiset ja lapsen läheiset – ymmärtävät paremmin, millaisessa tilanteessa lapsi on. Joskus lastensuojeluilmoitus voi pelastaa lapsen hengen tai tarjota perheelle uudenlaisen mahdollisuuden selviytyä ulos vaikeasta tilanteesta. Toisinaan ilmoituksessa kuvattu huoli voidaan todeta jo ohitetuksi. Tarvittava apu on löytynyt läheisiltä tai peruspalvelut ovat onnistuneet auttamaan. Silloinkin on ollut hyviä kohtaamisia.

Ammattilaisina voimme olla ylpeitä vastuullisesta velvollisuudestamme tehdä lastensuojeluilmoitus, kun olemme huolissamme lapsesta ja perheestä. Lastensuojeluilmoitus on lapsen oikeus. Toivotavasti lastensuojelutyön maine kääntyy niin positiiviseksi, että ilmoituksen kaiku muuttuu vahvasti hyväksi odottavaksi. Sosiaalityöntekijänä tiedän, että tämä lupaus halutaan lunastaa ja oikein resursoituna ja yhdessä toteutettuna se on lasten suojelutyölle helppo ja mieluisa tehtävä.

Kuva: Tiuku Pennola

Miia Pitkänen on lastensuojelun sosiaalityöntekijä, joka kehittää lapsityötä Ensi- ja turvakotien liitossa.

Aura viettää Marjukan kanssa viikoittain muutaman tunnin ja kaksikko on vuodessa selvästi kiintynyt toisiinsa. Junaradan rakennus alkaa heti, kun Marjukka on saanut takin naulaan.

– Mummo, sanoo juuri lisää sanoja oppinut Aura ja haluaa Marjukkaa.

Lämpimät välit ovat innostaneet Outin ja Jarmon kavereita, muita nuoria perheitä. Mummoille olisi tarvetta paljon enemmän kuin pitkäaikaiseen sitoutumiseen valmiita mummoja on tarjolla. Rovaniemi on opiskelupaikkakunta, jonne jäävät nuoret ovat usein samassa tilanteessa kuin Outi ja Jarmon.

Yhdistys toivoo apua valmistuvista uusista vapaaehtoisista ja silloin tällöin lauantaisin järjestettävistä mummilapäivistä. Niissä mummi- ja pappaikäiset vapaaehtoiset hoitavat yhdessä lapsia yhdistyksen tiloissa muutaman tunnin ajan. Ohjelmassa on leikkiä ja välipalan syönti. Silloinkin toiminnan vastuut ja rajat on määritelty.

– Mummit ovat vakuutettuja, kun he ovat vapaaehtoisuudessa. Jos perhe ja varamummi alkavat tavata muutenkin, siitä tehdään sopimus perheen, mummin ja yhdistyksen kesken, sanoo ensikodin ohjaaja **Helka Eteläaho**.

LOPUSSA KIITOS SEISOO

Neljässä vuodessa vapaaehtoisten rooli yhdistyksessä on selkiytynyt paljon. Sitä ennen Lapin ensi- ja turvakoti ry oli yksityinen palveluntuottaja, jossa työskentelivät ammattilaiset. Muutoksen alku ei ollut aivan helppo.

– Silloin oli aistittavissa, että jotkut työntekijöistä pelkäsivät meidän vievän heidän työnsä. Kukaan ei tullut vastaan, kun tulin, sanoo Merja Viik.

Vapaaehtoiset oli kutsuttu mukaan, mutta työntekijät tarvitsivat aikaa uuden toimintatavan omaksumiseen. Ensimmäiset vapaaehtoiset raivasivat vähitellen tilaa muillekin.

Työntekijät muistavat, että aluksi vapaaehtoisten toiminnan rajoista ja ehdoista piti keskustella paljon. Kun ensimmäiset tukihenkilöt solmivat tukisopimuksen perheen kanssa, mietittiin esimerkiksi, miten paljon vapaaehtoisen on tiedettävä perheen asioista. Tukihenkilöiden lisäksi vapaaehtoisten pioneereja olivat synnytystukihenkilöt doulat ja ensi- ja turvakodin lasten hoitajat.

Nykyään työntekijät ottavat esimerkiksi lastenhoitoavun ilomieliin vastaan. Samalla he huolehtivat, että vapaaehtoinen ei joudu tilanteisiin, joissa tarvitaan ammattilainen ottamaan vastuu. Tasapainon löytymisestä kertoo, että yhteinen kokemus ensi- ja turvakodille tulosta on nyt hyvin myönteinen.

– Nyt ensi- ja turvakodille tullessa minut vinkataan jo aluksi ohjaajien huoneeseen ja kerrotaan vähän, mikä tilanne on, kuvaa Merja Viik ja lisää, että lapsen kanssa toimimista helpottaa huomattavasti, kun tietää edes vähän siitä, mitä lapselle kuuluu.

Lapin ensi ja turvakotien vapaaehtoistoiminnan kehittäminen sai viime vuoden lopussa *Ensi- ja turvakotien liiton Vuoden vapaaehtoisteko* -palkinnon.

Palkinto haluttiin antaa kehittämisidealle, erityiselle onnistumiselle, hyvälle käytännölle tai mittavalle henkilökohtaiselle panokselle vapaaehtoistoiminnassa.

Samalla Kymenlaakson Ensi- ja turvakotiyhdistys ry:n Sami Airola sai kunniamaininnan.

Kansalaistoiminnan ryhmään kuuluvat muun muassa Helka Eteläaho (vas.), turvakodin vastaava ohjaaja Raili Arvio, Leif Wilenius, avopalvelun vastaava ohjaaja Katariina Marjeta ja ryhmän vetäjä Pirjo Lehmuskoski.

Raija Ahlsved, kriisipuhelimen päivystäjä

Leif Wilenius, vapaaehtoisten edustaja kansalaistoiminnan ryhmässä, tukihenkilö, kriisipuhelimen päivystäjä, vapaaehtoinen pelastuspalvelu

Helena Nieminen, lapsiperheen tukihenkilö, lasten hoitaja ensi- ja turvakodilla

Merja Viik, lapsiperheen tukihenkilö, kriisipuhelimen päivystäjä, lasten hoitaja päihde-ensikodissa

Marja-Liisa Tapio, kriisipuhelimen päivystäjä

Annika Rahkila, Eroneuvovertaistuki, vapaaehtoinen pelastuspalvelu, kriisipuhelimen päivystäjä

Karin Rautiola, vapaaehtoinen pelastuspalvelu, kriisipuhelimen päivystäjä, lasten hoitaja ensi- ja turvakodilla

Teija Kaliste, kriisipuhelimen päivystäjä

Riitta Ylipaavalniemi, vapaaehtoisten edustaja kansalaistoiminnan ryhmässä, lapsiperheen tukihenkilö, vapaaehtoinen pelastuspalvelu

HELSINGIN ENSIKOTI RY**Pietarissa 15-vuotisjuhla**

Vuosi 2013 on alkanut vauhdikkaasti. Juuri ennen tämän lehden ilmestymistä pidimme kansalaistoiminnan illan, johon kutsuimme jäseniä, asiakkaita, henkilökuntaa ja kaikkia niitä, jotka ovat kiinnostuneita yhdistyksen vapaaehtoistoiminnasta. Ilta toimi myös uusien vapaaehtoisten koulutuksen aloituksena. Kotisivuillamme (ja tietenkin seuraavassa jäsenkirjeessä) kerromme, millaisen yleisömenestyksen ilta sai, ja milloin vapaaehtoisten perehdytys jatkuu. Tervetuloa mukaan!

Virpi Dufva johtokunnasta ja Pipsa Tamminen, Kaisa Hulkko, Helena Kuusivuori sekä allekirjoittanut henkilökunnasta osallistuivat kutsuttuina vieraina tammikuun lopulla Pietarissa Malenkaja mama -ensikodin 15-vuotisjuhlaan. Pietarilaiset kumppanimme kertoivat arvostavansa monivuotista yhteistyötämme ja kokemusten vaihtoa. Yhteinen surumme on, että yhteistyöhankkeiden rahoitus on loppunut. Yritämme keksiä keinoja, joilla voisimme jatkaa yhteydenpitoa tukeaksemme vauvaperheiden palveluiden kehittämistä Pietarissa ja lähialueilla.

Yhdistyksen vuosikokous pidetään 25.3. klo 18 Helsingin ensikodissa. Tervetuloa kokoukseen kaikki jäsenet! Kokouksen päätteeksi liiton järjestöpäällikkö Katarina Suomu pitää puheenvuoron järjestöjen nykytilanteesta.

Kikka Manninen

LYÖMÄTÖN LINJA ESPOOSSA RY**Turvakodin ovet sulkeutuivat**

Vuosi vaihtui monenlaisten tapahtumien merkeissä. Turvakotitoimintamme päätettiin uuden vuoden aattoiltana. Turvakoti ehti toimia 30 vuotta, emmekä koskaan tule unohtamaan toiminnan merkitystä koko yhdistystoimintamme kannalta.

Joulua ennen saimme tiedon Raha-automaattiyhdistykseltä, että emme saaneet vielä väkivallan uhreille ja lapsille suunniteltua projektia. Tulemme kuitenkin

kin jatkossa pohtimaan erilaisia mahdollisuuksia, joilla voimme toteuttaa myös tälle kohderyhmälle tarkoitettuja palveluja. Väkivallan tekijöiden palveluihin saimme toivomaamme lisärahoitusta, joten siltä osin voimme jatkaa käytännön toimintaa hyvillä mielin eteenpäin.

Jatkamme yhdistystoiminnassamme kansalaistoiminnan kehittämistä erilaisia käytäntöjä toteuttaen ja kehitellen. Väkivallan tekijöille suunnattujen palvelujemme lisäksi jatkamme työtä erilaisissa kehittämissankkeissa, kuten nuorten maahanmuuttajamiesten syrjäytymisen ehkäisemisessä. Julkaisemme työmme aihealuetta ja toimintojamme kuvaavat uudet nettisivut tammikuun lopulla. Tervetuloa vierailemaan nettisivuillamme: www.lyomatonlinja.fi

Jari Hautamäki

KYMENLAAKSON ENSI- JA TURVAKOTIYHDISTYS RY**Mummila alkamassa**

Uuden toimintavuoden käynnistyminen on ollut muutamaa aiempaa vuotta helpompaa, koska saimme vielä vuodenvaihteessa merkittäviä lahjoituksia toimintamme tukemiseksi. Taloudellinen tuki paitsi turvaa toimintaamme myös kertoo meille siitä, että yhdistyksemme toimintaa arvostetaan. Lämmin kiitos HaminaKotka Satama Oy, Ekokem Oy Ab, Kotkan lastensuojeluyhdistys, Kotkan ja Kouvolan Zontakerhot ja Karhulan lukion oppilaat!

Vuoden kärkitavoite on saada järjestymään rahoitus yhdistyksen väkivalta-työlle sen jälkeen, kun hankerahoitus vuoden lopussa päättyi. Tavoite on jatkaa myös isätyön kehittämistä. Ensi- ja turvakotien liiton toteuttama Lapsikeskeisen päihdetyön (ICDP) -projekti jatkuu edelleen Kotkan seudulla ja yhdistyksemme pyrkii omalta osaltaan ylläpitämään ja levittämään kannustavan vuorovaikutuksen ajatusta verkostoihin yhteisen arvopohjan luomiseksi. Olemme täällä Kymenlaaksossa tottuneet tekemään asioita porukalla. Se on meidän

vahvuutemme ja joskus niin itsestään selvää, ettemme aina osaa edes arvostaa sitä tarpeeksi. Kiitos hyvät yhteistyökumppanimme, ilman teitä mekin olisimme paljon vähemmän!

Paljon kysytyn Mummila-toiminnan suunnittelu on alkanut. Jos olet kiinnostunut antamaan aikaasi lapsille, joilla ei ole mahdollisuutta vieraila omien isovanhempiensa luona, ota yhteys Arja Moilaseen p. 044 744 0330.

Vuosikokous pidetään tiistaina 19.3. klo 18 Kotkan Konserttitalon ravintolassa. Koska puheenjohtajamme Jaana Kempainen tulee luopumaan tehtävästään, valitaan kokouksessa yhdistykselle uusi puheenjohtaja. Tervetuloa teemmään tärkeitä päätöksiä!

Jaana Vaittinen

LAPSEN KENGISSÄ RY**Mari Tuomainen uusi puheenjohtaja**

Lapsen Kengissä astuttiin uusin askelin vuoteen 2013. Pitkäaikainen puheenjohtajamme Eeva Immonen siirtyi luottamustehtävistä vapaaherrattareksi. Eeva luotsasi Lapsen Kenkien kulkua neljän toista vuoden ajan ja on luvannut kulkea rinnallamme vapaaehtoisena luottamusuransa jälkeenkin.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin Mari Tuomainen, joka on yhdistyksen perustajajäseniä ja tuntee toiminnan kiireestä kantapäähän. Varapuheenjohtajaksi valittiin Marja Räisänen ja muut hallituksen jäsenet ovat Sari Itkonen, Seija Nissinen, Leena Liukkonen, Mira Hahtala, Kirsi Hynninen ja Jessica Gynther.

Yhdistyksen tärkein työmuoto on Alvari-perhetyö. Avopalvelutoiminnat tukevat sitä ja täydentävät alueen lapsiperheiden hyvinvointia. Toukokuussa aloitimme Nyt Natsaa -hankkeen, jonka tarkoitus on tukea ja auttaa 16–25-vuotiaita joroislaisia nuoria elämänhallinnassa ja opiskelu- tai työpaikan löytämisessä. Hankkeen rahoittaa Euroopan maa-

seudun kehittämisen maatalousrahasto.

Viime vuoden tilastoja kootaan parasta aikaa ja vaikka kehitettävää löytyykin, voimme silti olla tyytyväisiä tuloksiin. Lapsen Kengissä ry:n kevätkokous pidetään 21.3. klo 18 Ruokaravintola Amandassa Varkaudessa, silloin jäsenistöllä on mahdollisuus kuulla tarkemmin yhdistyksen toiminnasta.

Lämmin kiitos Eevalle pitkäaikaisesta ja sitoutuneesta työstä puheenjohtajana! Kiitos myös kaikille teille, jotka osallistuitte asiakasperheitemme joulumuistamisiin! Ilon täyteistä vuotta kaikille jäsenillemme ja Enskan lukijoille.

Pirkko Huopalainen

OULUN ENSI- JA TURVAKOTI RY**Yhteistyö laajenee**

Yhdistys jatkaa yhteistyötä Metsähallituksen Open air -hankkeen kanssa. Henkilöstö menee keväällä ja kesällä metsään. Samoin koko henkilöstöä koskeva Vakuutuskeskuksen kanssa jatkuu kevään.

Olemme iloisia uudesta Juuri-hankkeesta, jonka tavoite on katkaista vanhuksiin kohdistuvaa väkivaltaa. Olemme mukana Suvanto ry:n vetämässä viiden vuoden kehittämissuunnitelmassa yhdessä Oulun Seudun Mäntykoti ry:n kanssa. Yhdistyksemme ja Mäntykoti ovat molemmat naisten vapaaehtoisen kansalaistoiminnan voimin perustamia yhdistyksiä, joten hanke poikinee varmasti muutakin yhteistä hyvää.

Aloitamme Oulussa myös Monikulttuurikeskus Villa Victorin kanssa yhteistyössä toiminnan maahanmuuttajainväliselle ja heidän alle 1-vuotiaille lapsilleen. Ohjelmassa on tänä vuonna koulutusta mm. vauvahieronnasta, uniasioista, suomalaisesta lastenkasvatuksesta ja perhesuunnittelusta.

Timo Peltovuori

PORIN ENSI- JA TURVAKOTIYHDISTYS RY**Valma-yhteisökuntoutus alkoi**

Yhdistyksen uusi toimintakausi avopalveluyhdistyksenä käynnistyi 1.1.2013. Turvakoti sulki ovensa uudenvuodenpäivänä ja Asuin- ja palvelutalo Porin Esikon toimitilat jäivät ensimmäistä kertaa 24 vuoteen odottamaan aamun valkenemista ilman päivystävää henkilökuntaa. Siirtymävaihe on kuitenkin sujunut talossa rauhallisesti ja myös palvelutalon perheet ovat sopeutuneet uuteen tilanteeseen hyvin.

Yhdistys aloitti uutena toimintamuotona Valma-yhteisökuntoutuksen. Yhteisökuntoutus on ammatilliseen ohjaukseen ja vertaistukeen perustuva hoidollinen malli, jota kehitettiin yhdistyksessä RAY:n viisivuotisen Valma-projektin avulla. Palvelutalossa on ostopalvelusopimukseen perustuvia Valma-perhepaikkoja neljälle perheelle. Palvelusopimukset räätälöidään yksilöllisesti perheiden tarpeiden mukaisesti. Valma-paikat ovat vuoden alusta alkaen olleet täynnä.

Vapaaehtoisten tukihenkilöiden koulutusta jatketaan kevään aikana. Vapaaehtoistyöntekijät toimivat Porin Esikon perheiden tukihenkilöinä ja lastenhoitoapuna ja osallistuvat mahdollisuuksiensa mukaan myös muihin arjen askareisiin palvelutalossa. Vapaaehtoistyöntekijäksi voi jatkossakin tulla ottamalla yhteyttä yhdistyksen vapaaehtoistyön yhdyshenkilöihin Marika Siroseen tai Seija Aaltoon, p. (02) 633 3850.

Asuin- ja palvelutalo Porin Esikossa aloitetaan heti alkukevästä mittava remontti paikallisten Lions Clubien toimesta. Alustavan kartoituksen mukaan remontti aloitetaan yleisten tilojen pesumalauksella ja edetään vähitellen asuinhuoneistokohtaisiin kunnostuksiin. Remontin asiantuntijana ja toteuttajana toimii Rakennusliike Jatke Oy.

Yhdistyksen sääntömääräinen kevätkokous pidetään keskiviikkona 20.3. klo 18.00 Porin Esikossa, Tiilimäentie 2, Pori.

Mukavaa kevään odotusta jäsenillemme ja yhteistyökumppaneillemme!

Arja Saarinen

SUOMEN VANHUSTEN TURVAKOTIYHDISTYS RY**Suvanto-linja edelleen maksuton**

Marraskuun viimeisenä päivänä vietimme yhdistyksen toimistolla ”Tontun tömpöpsyjä”. Vapaaehtoisten ja työntekijöiden yhteisvoimin koristelema toimisto ja glögitarjottava ihastuttivat ulkona riehuneen lumimyrskyn keskeltä saapuneita vieraita.

Oikeusministeriön tuella käynnistetty kokeilu soittajalle maksuttomasta auttavasta puhelinpalvelusta SUVANTO-linjasta lisäsi yhdistykseen tulleita puheluita huomattavasti. Linja on tarkoitettu väkivaltaa tai sen uhkaa kokeneille ikääntyneille ja heidän läheisilleen. RAY:n avustuksen turvin SUVANTO-linja pystytään tarjoamaan myös jatkossa soittajalle maksuttomana. Nyt numeroon on lisätty myös yhdistyksen lakineuvonta.

Joulukuussa valmistui Metropolia-ammattikorkeakoulun opiskelijoiden päättötyö SUVANTO-linjalla toimineiden vapaaehtoisten kokemuksista. SUVANTO-linjan arviointi oikeusministeriölle valmistui tammikuun lopulla.

Vuonna 2013 SUVANTO-linja päivystää tiistaisin ja torstaisin klo 12–15, puh. 0800 06776. Lakineuvonta vastaa samasta numerosta joka parillisen viikon keskiviikko klo 16–18.

Yhdistyksen muista ajankohtaisista tapahtumista voi lukea lisää kotisivuiltamme www.suvantory.fi. Yhdistyksen jäsenet ja vapaaehtoiset saavat tietoa tapahtumista postitse lähetettävistä jäsenkirjeistä.

Yhdistys kiittää lämpimästi kaikkia ystäviä, tukijoita, yhteistyökumppaneita ja sisarjärjestöjä menneestä vuodesta ja toivottaa menestyksekkästä alkanutta vuotta kaikille!

Leena Serpola-Kaivo-oja

TAMPEREEN ENSI- JA TURVAKOTI RY Turvakoti kysyttä

Vuosi 2012 oli todella kiireinen Tampereen ensi- ja turvakoti ry:ssä. Kaikissa palveluissa kysyntä oli vilkasta, mutta eritoten turvakodin kysyntä oli suurta. Asiakasvuorokausia kertyi siellä enemmän kuin koskaan viimeiseen kuuteen vuoteen, viime vuoteen verrattuna asiakasvuorokausien määrä nousi noin 1700:lla. Omalta osaltaan tilastotkin kertovat yhdistyksen lastensuojelutyön tärkeydestä ja laadukkuudesta. Työmme tunnetaan ja siihen luotetaan. Tämä näkyy myös keskusteluissa ja neuvotteluissa Tampereen kaupungin ja muiden kuntien kanssa.

Tänä vuonna erityistä kiirettä meillä Tampereella teettää käynnissä oleva kehittämishankkeemme. Jos ja kun hanke etenee ja siinä onnistutaan, muutaman vuoden päästä meillä voi olla niin uusia tiloja kuin uusia palveluita. Kävimme viime vuonna hyviä keskusteluja Tampereen kaupungin kanssa siitä, millaisia palveluita me voisimme tuottaa. Keskustelut olivat innostavia ja yhteisen sävelen löytäminen helppoa.

Kumpikin osapuoli on myös valmis katsomaan nykyisiä palveluita uusilla sil-

millä ja pohtimaan, millaisia tulevaisuuden hyvät palvelut ovat. Tämän vuoden aikana meidän pitäisi viedä kehittämishanketta eteenpäin ja mm. selvittää rahoituksen järjestämistä, ihan pieniä juttuja siis vain...

Luottavaisin ja iloisin mielin lähdemme tähän vuoteen. Upea, asiansa osaava ja välittävä henkilökuntamme on yhdistyksemme selkäranka ja voimantehde. Toivon kaikille onnistumisen elämyksiä vuonna 2013!

Maria Länsiö

TURUN ENSI- JA TURVAKOTI RY

Vaativa vauvatyö vauhdissa

Yhdistyksen uusi vuosi on alkanut tiiviin kehittämistyön parissa. Vaativassa vauvatyössä iso konkreettinen muutos on, että ensikoti Pinjan on tarkoitus muuttaa helmikuun puolessa välissä yhdistyksen päärakennuksen viereen, Luolavuorentielle. Toinen ensikoti sijaitsee päärakennuksessa, joten ensikotien yhteinen kehittäminen ja vuoropuhelu on jatkossa entistä helpompaa. Muuton myötä Pinjaan on mahdollisuus ottaa enemmän isiä kuntoutukseen. Kuntoutuksessa jo olevan yhden isän lisäksi tiedossa

on jo kaksi muuta tälle keväälle. Isien myötä myös yhteistyö vankiloiden kanssa on tehostunut.

Avopalveluyksikkö Oliviassa aloitetaan keväällä raskaana olevien naisten ryhmä ja perustetaan jatkoryhmä varsinaisen kuntoutusjakson päättäneille asiakkaille. Jatkoryhmän on tarkoituksena toimia vapaaehtoisvoimin vertaisryhmänä alkustartin jälkeen.

Vaativaan vauvatyöhön liittyy myös Vuorovaikutuskylpy-projektin viisipäiväinen koulutus vanhemman reflektiivisen kyvyn tukemisesta. Koulutus on tarkoitettu perhepalveluissa vauvaperheiden kanssa työskenteleville. Se on 7.–8.3., 17.–18.4. ja 24.5. Perhetalo Heidekenilla. Koulutus on ladattavissa Vuorovaikutuskylpy-projektin sivulta yhdistyksen kotisivuilta (www.turunensi-jaturvakotiry.fi). Lisätietoja: Saara Jaskari, p. 050 382 1200.

Jos olet kiinnostunut tekemään vapaaehtoistyötä yhdistyksessämme, ota yhteyttä Aija Aaltooseen: aija.aaltonen@turunensi-jaturvakotiry.fi.

Yhdistyksen kevätkokous järjestetään maaliskuussa.

Oona Ylönen

KOMMENTTI >

TURVAKOTEJA *kaatuu ja nousee*

TURVAKOTIEN YLLÄPIDOSSA JA VÄKIVALTATYÖN JÄRJESTÄMISESSÄ ON MENEILLÄÄN MUUTOKSIA. KUNNAT JA KUNTAYHTYMÄT OVAT LIIKKEELLÄ MIETTIMÄSSÄ, MITEN PALVELUT JÄRJESTETÄÄN.

TEKSTI: Ritva Karinsalo ja Essi Lehtinen KUVU: Shutterstock

Espoon ja Porin turvakodit sulkeutuivat vuodenvaihteessa, kun niiden palveluita keskeisesti rahoittaneet sijaintikunnat päättivät lopettaa palveluiden ostamisen entiseen tapaan. Molemissa tapauksissa ostopalvelusopimusten irtisanomista edelsi kausi, jolloin kunta ohjasi asiakkaita turvakotiin nihkeästi.

Kunnat ja kuntayhtymät ovat liikkeellä perheväkivaltatyön ja turvakotien suhteen. Kuuntelemme kiinnostuneina, mitä Seinäjoella, Kouvolassa, Mikkelissä, Jyväskylässä ja Joensuussa nyt tapahtuu. Toisaalta on syntymässä osaamiskeskittymiä, joissa autetaan perheväkivallan uhreja avopalvelun keinoin, ja toisaalta valmistellaan turvakotien perustamista.

Nyt on hyvä aika olla aktiivinen, ja sitä yhdistyksemme ovatkin. Kuntien uudet päättäjät aloittivat kautensa vuoden alussa. Lautakuntapaikat on jaettu. Kunnissa on nyt uudet perusturvalautakunnat, joiden jäsenet eivät ehkä tunne ensi- ja turvakotiyhdistysten toimintaa. Samalla aletaan työstää kuntien pal-

velustrategioita ja päivittää turvallisuussuunnitelmia. On aika kutsua päättäjät tutustumaan yhdistyksen toimintaan, ja mikäli alueella viritellään perheväkivallan palveluiden kehittämistä, pistää osaava lusikka soppaan ja lähteä rohkeasti mukaan kehittämistyöhön.

Hallitusohjelma on edelleen voimassa: yksi sen tavoite on turvakotipaikkojen lisääminen ja huomion kiinnittäminen paikkojen alueellisesti tasaisempaan jakautumiseen. Sitoutuminen turvakotipaikkojen lisäämiseen vielä vahvistuu, kun hallitus esittää eduskunnalle, että Suomi ratifioi Euroopan neuvoston niin sanotun Istanbulin sopimuksen eli yleissopimuksen naiseen kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta. Suomi on sopimuksen jo allekirjoittanut. Sopimus edellyttää, että sen allekirjoittanut valtio muun muassa perustaa riittävästi turvakoteja.

lisätään turvakotipaikkoja!

TIIVISTÄ ASIANTUNTEMUSTA KÄYTTÖÖSI:

VERTAISRYHMÄ. Väkivaltaa kokeneiden naisten osallisuuden ja voimaantumisen tukeminen
Auli Ojuri (toim.) (2012)
15 euroa

VEITSEN TERÄLLÄ. Naiseus ja parisuhdeväkivalta
Riitta Hannus, Sirkku Mehtola, Luru Natunen, Auli Ojuri (toim.) (2011)
20 euroa

CHALLENGES OF DIVORCE, interventions and children
Eron haasteet, väliintulot ja lapset
Aino Kääriäinen & Juha Hämäläinen & Pirjo Pölkki (eds.) (2012)
20 euroa

TILAA: TOIMISTO@ENSIJATURVAKOTIENLIITTO.FI TAI (09) 4542 440.
POSTIKULUT LISÄTÄÄN HINTAAN.

KIRJANMERKKI ESITTELEE KIRJOJA AVUKSI JA ILOKSI TYÖSSÄ LASTEN HYVÄKSI. JOSKUS MYÖS VAIN ILOKSI ELÄMÄSSÄ.

POLIISIAMMATTIKORKEAKOULUN RAPORTEJA 103

Poliisiammattikorkeakoulu, 2012, 150 s.

Faktoja lasten kurittamisesta

Kurin alaiset on raportti Poliisiammattikorkeakoulun tutkimuksesta, jossa alle 12-vuotiaiden lasten vanhemmilta kysyttiin, miten he toimivat ristiriitatilanteissa lastensa kanssa. Kyselyn tuloksia verrataan Ruotsissa tehtyyn vastaavanlaiseseen tutkimukseen. Suomalaisessa tutkimuksessa kysyttiin lisäksi lasten kotona näkemästä väkivallasta ja mahdollisista huoltajuusjärjestelyihin liittyvistä ongelmista.

Minua ei yllättänyt, että vanhemmat, jotka hyväksyvät fyysisen kurittamisen, myös todennäköisimmin sitä käyttävät tai että omat kokemukset lapsena saaduista luunapeista madalsivat kynnystä käyttää itse samoja keinoja. Tutulta kuu-

losti myös, että lapsi, joka näkee perheen aikuiseen kohdistuvaa väkivaltaa, hyvin todennäköisesti kokee väkivaltaa itsekin.

Yllätyin, että lapset näkevät aikuis-ten välistä väkivaltaa eniten yksinhuoltajaperheissä ja että ydinperheissä käytetään vähiten väkivallattomia kasvatukseen, kuten jäähyllä passittamista tai viikkorahan eväämistä. Surullista on, että suomalaisista vanhemmista 68 prosenttia kiroilee tai äyskii alle 3-vuotiaalle lapselleen.

Vanhemman kokema väsymys tai stressi lisää kuritusväkivaltaa. Suomalaiset vanhemmat lyövät herkemmin lastaan, kun taas ruotsalaiset merkittävästi

yleisemmin ravistelevat lapsiaan. Molemmissa maissa kuritusväkivaltaa kokevat eniten 3–6-vuotiaat lapset.

Lohdullista tutkimuksessa oli, että vanhemmat käyttävät runsaasti myös rakentavia ratkaisukeinoja ja vakavaa väkivaltaa käyttää alle prosentti kaikista vanhemmista. Yksikin väkivallanteko on tietenkin liikaa, joten asennemuutoksia ja perheitä tukevia toimia tarvitaan. Tutkimus antaa hyviä viitteitä siihen, millaisissa tilanteissa tuki erityisesti on tarpeen.

Sirpa Huotari

ohjaaja, tapaamispaikka
Oulun ensi- ja turvakoti ry

Upeasti kuvitettu

Kaikki tämä katsoo ympärilleen tavalla, jonka voi aavistaa olevan lapsille luonteva. Kun perhe köllöttelee kuvassa nurmikolla, puussa on lintu, nurmikolla lehmä ja siit päästään luontevasti maitoon, possuihin ja iloon.

Ruotsissa syksyllä ilmestyneeseen kirjaan (alun perin *Allt det här*) on kaappattu monia miljöitä kerrostalon illan nukkumaanmenosta haukiin ja ajan kulumiseen. **Maarit Halmesaran** suomen-nokset runoista kulkevat helposti ja riimit osuvat kohdalleen. **Linda Bondestamin** kuvat ovat upeat.

Arkisten näkymien lomassa kirja palaa useasti entisajan hirmuliskoihin,

muinaisihmisiin ja mummon polveutumiseen apinasta. Paksut sivut kestävät lukemista, puremista ja pyyhkimistä, mutta sisällön puolesta kirjaa on hiukan vaikea pitää ensikirjana aivan pienimmille. *Kaikki tämä* haluaa todennäköisesti haastaa niin sanotut tavalliset lastenkirjat, jotka joskus esittävät todellisuuden aika yksilutteisesti lapsen arkeen rajoittuvana. Takakanen loppusanat "... Mummot, madot ja flamingot, ne on tehnyt BIG BANG BINGO" vielä korostavat ajatusta, että kaikki kirjassa esitetty kauheus on sattumanvaraista. Kokonaisuus jää hajanaiseksi.

Essi Lehtinen

Ensi- ja turvakotien liitto

Asemamiehenkatu 4 A, 00520 Helsinki
p. (09) 454 2440
toimisto@ensijaturvakotienliitto.fi
sähköpostiosoitteet:
etunimi.sukunimi@ensijaturvakotienliitto.fi
www.ensijaturvakotienliitto.fi

Liiton puheenjohtaja

Tuula Haatainen
Toimitusjohtaja Ritva Karinsalo
Taluspäällikkö Kirsti Kaleva
Kehitysohjaaja Sari Laaksonen
Järjestöpäällikkö Katarina Suomu
Tiedottaja Mikko Savelainen
Toimitussihteeri Essi Lehtinen
Sihteeri Riitta Savolainen
Talussihteeri Sari Niemi
Toimistosihteeri Ulli Toivaiainen

Perheväkivallan ehkäiseminen

Kehittämispäällikkö Miia Pitkänen
Suunnittelija Leena Marila-Penttinen
Suunnittelija Tuulia Kovanen, Turvaverkko-hanke
Verkkoauttamisen kehittäjä Emmi Juutilainen
Tutkija-kehittäjä Auli Ojuri, Miina-hanke

Vaativa vauvatyö

Kehittämispäällikkö Mari Manninen
Suunnittelija Jaana Wiggren
Tutkija-kehittäjä Sinikka Kuosmanen

Vauvaperhe turvapaikanhakijana -hanke

Projektipäällikkö Anna Mikkonen
Projektityöntekijät Wiam Elfadl, Tiuku Pennola

Alvari-perhetyö® ja tapaamispaikkatoiminta

Kehittämispäällikkö Helena Niemi

Pida kiinni®-hoitojärjestelmä

Kehittämispäällikkö Maarit Andersson
Suunnittelijat Niina Kokko, Anna Leppo
Sihteeri Riitta Savolainen

Lapsikeskeinen päihdetyö, ICDP -hanke

Projektipäällikkö Hanna Sellergren
Projekti-suunnittelija Mia Lahti

Mitä vauva toivoo. Odottavan perheen päihde-intervention kehittäminen äitiysneuvolassa -hanke

Projektipäällikkö Eeva-Kaarina Veijalainen

Vapaaehtoistyötä ja osallisuutta -hanke

Projektipäällikkö Taina Keinänen
Vapaaehtoistyön koordinaattorit
Heidi Rosbäck-Mikkonen, Sari Suokas

Miestyön kehittämiskeskus

Kehittämispäällikkö Jussi Pulli
Miestyönkehittäjät Sari Hellstén,
Sirpa Hopiavuori, Merja Rankinen ja
Santtu Salonen

Neuvokeskus

Palkkatilankatu 3 K, 00240 Helsinki
(sisäänkäynti Palkkatilantorilta)
p. 040 759 3406

Kehittämispäällikkö Jussi Pulli

Projekti-sihteeri Salla Frisk
Kansalaistoiminnan koordinaattori Päivi Hietanen
Asiakasohjauksen ja palveluneuvonnan kehittäjä
Antero Kupiainen

Koulutuskeskus SOPUKKA

Uusi Porvoontie 482, 01120 Västerskog
p. (09) 720 6850
info@sopukka.fi

Toiminnanohjaaja Tarja Moilanen

tarja.moilanen@sopukka.fi
Emännät Tuula Pääläinen ja Raija Tauriainen
keittio@sopukka.fi
Keittäjät Aino Tuukkanen ja Olli Pirhonen
keittio@sopukka.fi

Etelä-Karjalan perhetyön kehittämissyhdystys ry

Karjalantie 22
53300 Lappeenranta
p. (05) 415 0045
www.ek-perhetyo.fi

Etelä-Pohjanmaan Ensi- ja turvakotiyhdistys ry

Yrjöntie 5 A 101
61800 Kauhajoki
p. 050 405 2136
www.etelapohjanmaan-ensijaturvakoti.fi

Helsingin ensikoti ry

Ensi-Kodin tie 4
00510 Helsinki
p. (09) 774 2460
f. (09) 701 4277
www.helsinginensikoti.fi

Kaapatut Lapset ry

Malmin Kauppatie 26
00700 Helsinki
p. 044 262 6662
www.kaapatutlapset.fi

Kanta-Hämeen perhetyö ry

Koulukatu 16
13100 Hämeenlinna
p. 040 770 1087
www.khperhetyo.fi

Keski-Suomen ensi- ja turvakoti ry

Suurusääntie 11
40520 Jyväskylä
p. 010 423 7500
www.ksetu.fi

Kokkolan ensi- ja turvakoti ry

Sairaalakatu 9
67100 Kokkola
p. (06) 831 9518
www.kokkolanensijaturvakoti.fi

Kuopion Ensikotiyhdistys ry

Puijonkatu 27 B 24
70100 Kuopio
p. (017) 369 7200
www.kuopionensikotiry.net

Kymenlaakson Ensi- ja turvakotiyhdistys ry

Opistokatu 8 B
48100 Kotka
p. 044 744 0330
www.kymenlaakson-ensijaturvakoti.fi

Lahden ensi- ja turvakoti ry

Ahvenistonkatu 2 as. 404
15100 Lahti
p. (03) 883 3181, f. (03) 883 3190
www.lahdenensijaturvakoti.fi

Lapin ensi- ja turvakoti ry

Lähteentie 5
96400 Rovaniemi
p. 020 741 4732, f. (016) 310 915
www.lapinensijaturvakoti.fi

Lapsen Kengissä ry

Puistokuja 3 B 17
79600 Joroinen
p. 040 831 8592
toimisto@lapsenkengissa.fi

Lapsen Oikeus Väkivallattomaan Elämään LOVE ry

päivystysp. 041 701 0385
www.yhdistyslovery.com

Lyömätön Linja Espoossa ry

Maalarinkuja 3 B
02650 Espoo
p. (09) 2766 2830

Oulun ensi- ja turvakoti ry

Kangastie 9
90500 Oulu
p. (08) 561 5500, f. (08) 382 484
www.ouluensijaturvakoti.fi

Pienperheyhdistys ry

Kinaporinkatu 11 A, 2. krs.,
00500 Helsinki.
p. (09) 720 6810
f. (09) 7206 8130
www.pienperhe.fi

Pohjois-Karjalan ensikoti ry

Kyykerinkatu 32,
83500 Outokumpu
p. 0400 819 841, 0400 819 842
www.pohjoiskarjalanensikoti.fi

Porin ensi- ja turvakotiyhdistys ry

Tiilimäentie 2, 28500 Pori
p. (02) 633 3850, f. (02) 633 3530
www.porinensijaturvakoti.fi

Pääkaupungin turvakoti ry

Steniuksentie 20,
00320 Helsinki
p. (09) 477 7180
f. (09) 4777 1828
www.paakaupunginturvakoti.fi

Raahen ensi- ja turvakoti ry

Fellmanipuistokatu 11
92100 Raahen
p. (08) 221 202, f. (08) 221 292
toimisto@raahenensijaturvakoti.fi

Suomen vanhusten turvakotiyhdistys ry

Hämeentie 15 B, 64
00500 Helsinki
p. (09) 726 2422
www.suvantory.fi

Tampereen ensi- ja turvakoti ry

Mutkakatu 38 b-c
33500 Tampere
p. (03) 3143 4800
f. (03) 3143 4814
www.tetuko.fi

KAIKKI TÄMÄ ULF STARK (TEKSTI) JA LINDA BONDESTAM (KUVAT)

Teos, 2013, 26 s.

BM9 1

ENSI- JA
TURVAKOTIEN
LIITTO

**SINULLA ON OIKEUS
VÄKIVALLATTOMAAN ELÄMÄÄN!**

Lähisuhdeväkivalta on sanoin ja teoin satuttamista.
On väärin joutua kokemaan tai näkemään sitä.

Turvallisissa ihmissuhteissa voit olla
oma itsesi ilman pelkoa tai uhkaa.

www.turvakoti.net

